

Z punktu widzenia zasad logiki najpełniejszą definicją jest definicja negatywna. Można przyjąć, że pewne elementy takiej definicji dot. wzbudzania zaufania – poprzez wskazanie czynności, których nie należy wykonywać z perspektywy tej zasady – sformułował Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie na kanwie sprawy z zakresu ustawy – Prawo budowlane.

Jak wskazał Sąd, zgodnie z art. 9 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego, organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego. Ponadto organy czuwają nad tym, aby strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie poniosły szkody z powodu niezajomości prawa, i w tym celu udzielają im niezbędnych wyjaśnień i wskazówek. WSA zwrócił też uwagę na wynikający z art. 8 § 1 k.p.a., a interesujący nas w niniejszym tekście, obowiązek organu administracji publicznej prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej i kierowania się zasadami proporcjonalności, bezstronności oraz równego traktowania. Sąd zaznaczył, że pogłębianiu tego zaufania z pewnością nie służy podejmowanie działań, które wzbudzić mogą u skarżących poczucie niesprawiedliwości. W ocenie Sądu poczucie to mogło być usprawiedliwione w sprawie, w której zapadł przywoływany wyrok.

Jak wyglądał stan faktyczny? Skarżący pismem skierowali do Powiatowego Inspektora Nadzoru Budowlanego wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie przepisu art. 71a ust. 1 Prawa budowlanego dotyczący zmiany sposobu użytkowania budynku. Organ I instancji postanowieniem odmówił wszczęcia postępowania, przy czym Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego uchylił to rozstrzygnięcie nakazując ustalenie, czy Skarżący posiadają przymiot strony i tym samym interes prawny w zainicjowaniu postępowania. PINB wydał kolejne postanowienie, w którym ponownie odmówił wszczęcia postępowania z wniosku Skarżących z uwagi na to, że nie są oni właścicielami nieruchomości, ani nie zarządzają tą nieruchomością.

W dniu następnym po wydaniu postanowienia PINB wydał decyzję, w której stwierdził brak podstaw do wydania decyzji na podstawie art. 71a ust. 1 w sprawie zmiany sposobu użytkowania przedmiotowego budynku. Decyzja ta została wydana w wyniku wszczęcia wcześniej z urzędu postępowania w sprawie zmiany sposobu użytkowania budynku. Skarżący ani o wszczęciu postępowania, ani o wydaniu decyzji nie zostali zawiadomieni. Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego rozpatrując zażalenie na „drugie” postanowienie PINB w przeciwieństwie do skarżących dysponował wiedzą o wydaniu decyzji. Organ odwoławczy utrzymując zaskarżone postanowienie w mocy wskazał, że postępowanie w sprawie zmiany sposobu po wszczęciu z urzędu zakończyło się wydaniem decyzji merytorycznej.

W tej sytuacji w ocenie Sądu na skutek przypadkowego lub świadomego wykorzystania pewnej luki w przepisach prawa organy administracji w rzeczywistości uchyliły się od oceny posiadania przez Skarżących interesu prawnego w sprawie zmiany sposobu użytkowania budynku. Według Sądu takiego sposobu postępowania nie można ocenić inaczej jak chęci zakończenia postępowania dotyczącego zmiany sposobu użytkowania budynku bez merytorycznej oceny, czy Skarżący w tym postępowaniu posiadają interes prawny. WSA zauważył równocześnie, że organ odwoławczy wydając „drugie” postanowienie nie zdobył się na refleksję w przedmiocie tego, iż sprawa o której wszczęcie wnosili Skarżący została w rzeczywistości rozstrzygnięta nie tylko bez ich udziału, ale także bez przekonującego uzasadnienia co do tego, czy posiadają oni w tej sprawie interes prawny.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 28 września 2018 r., II SA/OI 443/18

Jak wzbudzać zaufanie w postępowaniu administracyjnym?

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: czwartek, 28, marzec 2019 20:38

Bartłomiej Zydel

Odsłony: 1147

Źródło: [CBOSA](#)